

Divadelní smetánka

(pro vysvětlení otoč)

2024 II

Partneři portálu O divadle

Partneři ↕

Mecenáši

Mecenáši ↕

📅 26. března 2024

O divadle

Zkoušíme

3. 2. 1... start!

To bylo divadlo!

O čem to je?

Kdo jste to viděl?

Hrajeme pro Vás

Elév

Proč je ten počáteční text pořád stejný, když partneři portálu u něj zůstávají, takže čtou každý měsíc nezměněný úvod “smetánky”? Protože k těm dosavadním noví partneři přibývají a tohle je jednodušší, než abych každému říkala, čím to byl nápad a proč mi připadá roztomilý. Tak měním aspoň hlavičku, abyste viděli, kdy ta která “smetánka” byla napsána.

Portál O divadle by nemohl existovat bez svých Partnerů a Mecenášů - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Proto když přišel Petr Kuhn s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla, potěšilo mě to. Horší bylo, jaký název tomu chtěl dát: Divadelní smetánka.

Je to mile dvojnámenné, nicméně ten druhý význam mi neseděl, protože jestli někdo skutečně nejsem, tak egomaniak.

Odhlédnuto od toho je však ten název pro mě roztomilý, protože Smetánka byl můj táta, který mě v mých osmi letech posadil před sebe na motorku a odjeli jsme z Berouna "až do Prahy" do divadla. Bylo to představení Dobrodružství Toma Sawyera a Huckleberryho Finna v tehdejší Divadle Jiřího Wolkera, dnešním Divadle v Dlouhé. Dodnes si pamatuju, jak mě tam přepadla láska k divadlu, pro mě opravdu velmi silná emoce.

S touto vzpomínkou už výraz Divadelní smetánka dává smysl i mně.

:-)

Hezký den, Jana Smetánková

Každý měsíc vám většinou představuji čtyři inscenace. Dnes budou tři a k nim jeden divadelní zázrak. Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat. Odkazy na divadla vedou na podstránku s programem.

Srpen v zemi Indiánů (Divadlo na Vinohradech)

V Divadle na Vinohradech se 21. března stal divadelní zázrak

Otakar Brousek st. říkal, že divadlo je “dřina - naděje - zklamání - dřina - naděje - zklamání”. A jednou za deset let se sejde všechno, tedy text, soubor, hlavní představitel, společenské souvislosti, a stane se divadelní zázrak. Takový, pro který stojí za to stále dokola opakovat “dřinu - naději - zklamání” a věřit, že se ten zázrak stane.

Přesně to se minulý týden stalo v Divadle na Vinohradech, při generálce (a druhý den na premiéře) hry Srpen v zemi Indiánů. Jde o velmi slavný text Tracyho Lettse, který za něj mj. dostal Pulitzerovu cenu.

Srpen v zemi Indiánů není na českých jevištích neznámý. Dosud nejslavnější inscenace tohoto textu byla ve Stavovském divadle - Kateřina Burianová získala za hlavní roli Cenu Thálie 2009, Cenu Alfréda Radoka 2009 i Cenu Sazky a Divadelních novin. Nedávno jej hráli u Kašparů v Celetné, dosud se hraje v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, ku příkladu.

Na farmě v Oklahomě žijí manželé a jedna z jejich dospělých dcer. Matka se předávkovává tlumicími prášky, otec čte a pije, dcera se o ně stará a tím si blokuje svůj dospělý život. Protože má matka rakovinu, otec najme indiánskou pomocnici. Matka ji zesměšňuje, ale otec ví, že o jeho ženu bude postaráno a zmizí. Za pár dní je na hladině jezera nalezena jeho loď a posléze policie vytáhne z vody jeho tělo. Na farmu přijíždějí další dvě dospělé dcery a matčina sestra s rodinou.

Nastává psycho odkrývaných vzájemných vztahů. Základem všeho je, že matka potřebuje, aby ji všichni uctívali jako včelí královnu a zároveň každého člena rodiny zraňuje na těch nebolavějších místech. Dramatizace konfliktů, citové vydírání, lži, manipulace, vynucování si soucitu, neschopnost přiznat vinu. Psychologie tomu říká hysterická porucha osobnosti (lidově “drama queen”), matka je schopna v jedné z upřímnějších chvil říci: “Moje máma byla zlomyslná, lakomá stará bába. Myslím, že jsem po ní.”

Končí to samozřejmě špatně. V nejdramatičtější chvíli situaci ovládne nejstarší dcera Barbara: “Ted’to tady řídím já!!!” Nakonec všichni odjedou, na farmě zůstává zoufalá opuštěná matka. Leží na forbíně, indiánská pomocnice si sedá k ní, bere ji do náruče a konejší...

Režisér Petr Svojtka stvořil divadelní zázrak. Hrál tam všechno - obsazení, scéna, kostýmy, hudba, absolutně všechno. A Regina Rázlová v roli Violet? Já jsem byla přesvědčena, že to sehraje báječně, ale to, co vytvořila na jevišti, to je až téměř nepochopitelné.

Fotografie je z děkovačky. Všimněte si skloněných hlav Antonie Talackové a Reginy Rázlové. Jsou vyčerpané, vyřízené, úžasné...

První recenze jim dala 90 %.
Já bych dala 120 %. Matematicky to -
dejme tomu - nelze, emočně ano...

Před jedenácti lety měl premiéru skvělý film August: Osage County s Meryl Streep v hlavní roli. (V češtině měl zvláštní název Blízko od sebe, což sice vystihovalo podstatu toho filmu, ale nijak šťastné pojmenování to, myslím, nebylo.)

Kabaret Winton (Švandovo divadlo)

Režisér Martin Františák se v Kabaretu Winton vrací k tématu, které je českému obecenstvu, teď už naštěstí, dostatečně známé. Tedy k příběhu “britského Schindlera” Nicholase Wintona.

Příběh prolíná dvě časové roviny - poslední svobodný Silvestr roku 1938 (svobodný, i když už ne bezstarostný, protože čtvrt roku před ním byla podepsána Mnichovská dohoda) a současnost, kdy do někdejšího hotelu Šroubek, v němž během své mise Nicholas Winton bydlel, přijíždí poněkud tajemná Mrs. Johnson a tvrdí, že tam kdysi jezdila na kole.

A dozvídáme se i to, co lze hodnotit jen zpětně - tedy příběh váhání rodičů, kteří nemohli vědět nic o tématu holocaustu, a měli se rozhodnout, zda své dítě pošlou kamsi do Británie, do rodiny, kterou neznají, vše navíc zprostředkováno člověkem, o němž toho moc nevěděli. A pokud už se rozhodnou, které z dětí mají poslat?

A není to nijak snadné téma...

První Wintonův vlak odjel v předvečer okupace, 14. března 1939, do bezpečí s ním odjelo 20 dětí. Devátý vlak měl odjet 1. září, ale protože den před tím si Němci přepadli vysílač v Gliwicích a následně začala druhá světová válka, vlak už nikam neodjel. Z 250 dětí, které měl dovézt do bezpečí, přežilo válku pouhých pět...

A protože ten příběh je jedním z nejsilnějších příběhů moderních českých dějin, psala jsem o něm i pro náš portál o Praze. Pokud vás to bude zajímat, text zde:

Our Beautiful Prague

DISCOVER PRAGUE
LIKE NEVER BEFORE

294 statečných (Divadlo pod Palmovkou)

Které jiné divadlo by mělo mít pouvoř na téma heydrichiády než Divadlo pod Palmovkou, které je od Heydrichovy zatáčky necelé dva kilometry vzdušnou čarou?

Autor a režisér Tomáš Dianiška se ve hře 294 statečných soustředil na hrdinství 294 lidí z českého odboje, kteří parašutistům pomáhali a kteří za tu pomoc byli posléze popraveni.

Výsledkem je srozumitelná, vkusná, nikoliv však patetická inscenace, která divákům připomíná, že nejsme národem nějakých “švejků”, ale národem, který měl - nejen v tomto příběhu - stovky a tisíce hrdinů z řad běžných občanů. Takových, z jejichž normálního života historie udělala hrdinský osud hodný následování, či alespoň obdivu.

bláznivá komedie

Hrají: Eva Burešová/Kristýna Daňhelová, Marta Danzingerová,
Anna Fialová/Berenika Suchánková, Anna Hladká, Petra Kosková, Anna Kotlíková

DIVADELNÍ ADAPTACE LEE HALL. PODLE ROMÁNU THE SOPRANOS ALANA WARNERA.

PRA
PRA
PRA
PRA

HA
GUE
GA
G

HUDEBNÍ
DIVADLO
KARLÍN
malá scéna

Sopranistky (**Hudební divadlo Karlín**)

Sopranistky v režii Ondřeje Sokola měly původně premiéru v Činoherním klubu. Po jejich derniéře bylo všem zúčastněným líto, že to končí a inscenace měla letos v únoru obnovenou premiéru na malé scéně Hudebního divadla Karlín.

Parta studentek dívčí školy jede na pěveckou soutěž a všechno se zvrtně - asi tak, jak se dá očekávat ve chvíli, kdy se parta studentek lehce upjaté školy utrhne ze řetězu.

Divák pak dostane přívál radosti, zpěvu a tance - a pokud mu nevadí vulgarity, jichž je tam poměrně dost, užije si to.
:-)

Mimochodem - herečka úplně vpravo na titulní fotografii se jmenuje Alena Hladká. Já jsem ji zaregistrovala ještě v době jejích studií na DAMU, kdy nám uchvacujícím způsobem zpívala na křtu projektu IUVENTA. Alena kromě hraní zpěv také vyučuje. Pokud byste to někdo chtěl zkusit, z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že učí skvěle. Navíc je to tak radostný člověk, že by dokázala zahnat chmury i člověku, který by stál na okraji Karlova mostu a přemýšlel o životě...

Divadelní smetánka 2024 II